

Παιδιά κανενός Θεού

Στον 21ο αιώνα συνεχίζουν να υπάρχουν όχι μόνο εκατομμύρια παιδιά ενός κατώτερου Θεού, αλλά χιλιάδες παιδιά κανενός Θεού. Παιδιά-σκλάβοι, που πουλιούνται από τις οικογένειές τους για ένα πεντοχίλιορο στους δουλέμπορους, οι οποίοι τα μεταπωλούν στα σκλαβοπάζαρα της δυτικής Αφρικής προς 150.000 δρχ. το ένα!

Κατάντησε η ανθρώπινη ζωή να είναι φτηνότερη από εκείνη του ζώου. Στο κάτω κάτω της γραφής ένα πανάκριβο σκυλί ράτσας, όταν πουληθεί, εξασφαλίζει περιποίηση και τροφή άρχοντα. Ένα σκλαβάκι του πεντοχίλιарου θα ζήσει, αν τελικά ζήσει, σκυλίσια ζωή δουλεύοντας στις φυτείες ή, στην καλύτερη περίπτωση, ως υπηρέτης σε σπίτια.

Μήπως η λεγόμενη πολιτισμένη ανθρωπότητα με τους διεθνείς οργανισμούς της δεν γνωρίζει ότι υπάρχουν σκλαβοπάζαρα παιδιών; Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, στην οποία όλος ο πλανήτης είναι ένα σπίτι και μάλιστα υπό άγρυπνη δορυφορική παρακολούθηση, είναι υποκρισία και ντροπή να μένουν αδιάφοροι οι εμφανιζόμενοι ως σερίφηδες της παγκόσμιας τάξης.

Είναι γνωστό ότι η ανθρώπινη ύπαρξη είναι εμπόρευμα. Είναι γνωστή η μισθωτή δουλεία και η σκληρότητά της στις αναπτυγμένες και υπό ανάπτυξη οικονομίες της λεγόμενης ελεύθερης αγοράς. Αφελώς πιστεύαμε ότι είχε καταργηθεί η άμισθη δουλεία ή ότι είχε περιοριστεί στο ελάχιστο στις μέρες μας.

Και όμως την εκτεταμένη ύπαρξη του δουλεμπορίου των παιδιών έρχεται να επιβεβαιώσει η είδηση, ότι ένα υπό νιγηριανή σημαία πλοίο με περίπου 250 σκλαβάκια πλανάται στις θάλασσες της δυτικής Αφρικής ψάχνοντας να αγκυροβολήσει σ' ένα ασφαλές σκλαβοπάζαρο, για να ξεπουλήσει ο καπετάνιος την ανθρώπινηπραμάτεια του. [...]

Εάν το πλοίο – φάντασμα μετέφερε «τρομοκράτες» θα έσπευδαν επί τόπου αεροπλανοφόρα, οι κατασκοπευτικοί δορυφόροι θα το είχαν εντοπίσει και ο «εχθρός» θα είχε εξουδετερωθεί μέσα σε λίγες ώρες. Δεν κινδυνεύουν, όμως, τα συμφέροντα των ισχυρών αλλά η ζωή 250 παιδιών της Αφρικής. Ευτελής η αξία τους, αλλά η παγκόσμια ντροπή και η αναλγησία τεράστια, γι' αυτό δεν ξεπλένεται με τίποτε.

Περίληψη

Ο συγγραφέας αναφέρεται στο πρόβλημα της παιδικής δουλείας στη σύγχρονη εποχή. Αρχικά περιγράφει πώς παιδιά σκλάβοι στη δυτική Αφρική, αφού πουληθούν για ένα ευτελές τίμημα από τους γονείς τους, καταλήγουν να δουλεύουν σε φυτείες ή ως υπηρέτες σε σπίτια. Στη συνέχεια επικρίνει την υποκρισία των πολιτισμένων κρατών και των διεθνών οργανισμών που δεν κάνουν τίποτα για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης. Καταλήγει καταγγέλλοντας πώς την ίδια στιγμή που γράφεται το άρθρο κυκλοφορεί η είδηση ότι δουλεμπορικό πλοίο με παιδιά σκλάβους πλέει στη θάλασσα της Δυτικής Αφρικής. Κανείς όμως από τον πολιτισμένο κόσμο δεν αντιδρά, καθώς δεν θίγονται μεγάλα συμφέροντα.

(99 λέξεις)